

## Mál nr. 237/2019

M og  
V v/ kaskótryggingar bifreiðar AÁgreiningur um bótaskyldu vegna tjóns er bifreið var stolið.**Gögn.**

Málskot, móttakið 10.7.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 17.7.2019, ásamt fylgigögnum.

**Málsatvik.**

Seinni hluta dags 19.5.2018 var tilkynnt til lögreglu að A, bifreið í eigu M, hafi verið stolið fyrir utan tiltekið hús í Hafnarfirði. B, eiginkona M, mun hafa komið á A að umræddu húsi tveimur dögum áður og læst bifreiðinni og farið inn þar sem hún hafi farið úr yfirhöfn en lykjar að A hafi verið í vasa yfirhafnarinnar. Hún hafi farið nokkru síðar af staðnum en í annarri bifreið. Vegna framkvæmda í húsnæðinu hafi útidyrnar verið lokaðar en sjálf útihurðin verið ólæst. Telur hún að óboðnir hafi farið inn í húsnæðið og tekið bíllyklana án þess að hún hafi orðið þess vör.

Þegar A fannst munu skemmdir hafa verið unnar á henni. Hefur M krafist bóta vegna tjónsins úr kaskótryggingu A hjá V. V kveður að samkvæmt skilmálum kaskótryggingarinnar skulu lykjar að ökutækinu geymdir á ábyggilegum stað þar sem óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang. Þjófnaðinn megi rekja til þess að varúðarregla þessi hafi verið brotin og svo og af völdum stórkostlegs gáleysis. Því beri að skerða bætur um 2/3. M vill ekki una þeirri niðurstöðu.

**Álit.**

Í váttryggingarskilmálum kaskótryggingar ökutækja hjá V er m.a. mælt fyrir um þá varúðarreglu að lykjar að váttryggðu ökutæki skulu geymdir á ábyggilegum stað þar sem óviðkomandi eiga ekki greiðan aðgang. Með vísan til þess að B hafi ekki gætt þessarar varúðarreglu er hún lagði yfirhöfn sína frá sér í ólæstu húsnæði með lyklum að A í vasa yfirhafnarinnar hefur V skert bætur úr kaskótryggingunni eins og að framan greinir.

Í 1. mgr. 29. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga er kveðið á um þá meginreglu að í váttryggingum, sem tengjast ekki atvinnustarfsemi, er óheimilt að semja með þeim hætti að váttryggður glati rétti sínum til bóta vegna háttsemi ættingja hans, aðstoðarmanna og annarra sem hafa við hann sambærileg tengsl.

Í 2. mgr. lagagreinarinnar er kveðið á um nánar tilgreindar undantekningar frá meginreglunni samkvæmt 1. mgr., en samkvæmt a-lið 2. mgr. má, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., semja svo um að við váttryggingu ökutækja, skipa, loftfara eða annarra farartækja og húsdýra megi félagið bera fyrir sig háttsemi manns sem með samþykki váttryggðs er ábyrgur fyrir hinu váttryggða. Í ljósi þessa ákvæðis hefur V sett í skilmála kaskótryggingarinnar ákvæði þess efnis að félagið geti borið fyrir sig háttsemi manns sem með samþykki váttryggðs er ábyrgur fyrir hinu váttryggða, sbr. a-lið 2. mgr. 29. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.

Í athugasemdum við 2. mgr. 29. gr. í frumvarpi því sem varð að lögum nr. 30/2004 segir svo: „Í a-lið þessarar málsgreinar er heimildin til að semja um samsömun látin ná til manns sem með samþykki váttryggðs er ábyrgur fyrir hinu váttryggða. Hér þarf að koma til að váttryggður hafi meðvitað afhent umráð og vörslur hins váttryggða með nokkuð varanlegum hætti. Ekki mundi nægjanlegt að hið váttryggða yrði lánað í skamman tíma með venjulegum hætti, og ekki yrði talið nægjanlegt þótt um varanlega heimild til afnota væri að ræða ef váttryggður annast um eða rekur hið váttryggða.“

Samkvæmt gögnum málsins er ljóst að það var ekki háttsemi M sem leiddi til þess að A var stolið og þá verður ekki ráðið af gögnum málsins að B, eiginkona hans, hafi verið ábyrg fyrir A í skilningi a-liðar 2. mgr. 29. gr. V er því ekki heimilt að bera fyrir sig hvernig vörslum bíllyklana var háttað af hálfu B í aðdraganda þess að A var stolið. Þegar af þeirri ástæðu á M óskertan rétt til bóta úr kaskótryggingunni.

**Niðurstaða.**

M á óskertan rétt til bóta úr kaskótryggingu A, bifreiðarinnar hjá V.

Reykjavík, 29. ágúst 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.